

се търси подкрепата на Сърбия. Поради тѣзи недоразумения Хр. Ботйовъ си подалъ оставката отъ ръководството на организацията. Революционниятъ комитетъ почналъ да губи влияние и значение. Тѣй като моментътъ билъ сѣдбоносенъ, завърналитѣ се отъ България апостоли се събрали въ Гюргево, където се образувало и „привременно българско правителство“, въ което Ботйовъ и другитѣ членове на Централния революционенъ комитетъ не участвували. Това привременно правителство решило голѣмото възстание презъ 1876 г.

Въ началото на май 1876 година Ботйовъ решава да поеме ръководството на чета. Две седмици преди да трѣгне съ „Радецки“ за България, на 5 май 1876 година, издалъ въ Букурещъ „Нова България“, „Вѣстникъ политически и жевни“, фор. 2^о, стр. 4, абонаментъ за Ромъния 20 фр. „Нова България“ излѣзълъ въ единъ моментъ, когато Сръдногорското възстание е било въ разгара си и всичкото внимание на българската емиграция е било погълнато отъ него. Мотивътъ, който накаралъ Ботйова да издаде този вестникъ, е изчезването на сѣществувашитѣ до тогава емигрантски вестници, които смѣталъ за необходими въ онзи сѣдбоносенъ за българското племе моментъ. Цѣлиятъ брой е посветенъ на епическитѣ борби, които водѣлъ българскиятъ народъ за своето освобождение, на политиката на западнитѣ сили, които въпрѣки всички насилия и безчинства на турската властъ и на башибозуцитѣ, все пакъ се мѣчели чрезъ реформи да запазятъ цѣлостта на Турция. Но вече се „захваща драмата на Балканскиятъ полуостровъ“, прогласява тържествено съ силна увѣреностъ и пълна самонадеяност Ботйовъ. „Многословшиятъ восточенъ въпросъ, който до вчера са мислеше за непромѣнимъ на политическата сцена на Европа, стѣпи вече въ свойятъ трети актъ и нѣма вече сѣмнѣние, че той ще да са искара до крайтъ“ (бр. 1, г. I, 1876).

Вестникътъ е увѣренъ въ успѣха на българската кауза и отправя горещи апели къмъ цѣлокупния български народъ, да вдигне орѣжие и се опълчи спонтанно срещу врага. Той е единъ революционенъ пропаганденъ листъ; листъ, който полага всички усилия да подпомогне революцията съ своето „морално орѣжие“. Цѣлиятъ брой е билъ не само редактиранъ, но и почти изключително (безъ две статии отъ Н. Живковъ) написанъ отъ самия Ботйовъ. „Нова България“ е последното публицистично и изобщо книжовно произведение на Ботйова.

Следъ заминаването на Ботйова съ четата си за България, на 17 май излѣзла притурка на „Нова България“, въ която се съобщава, че вестникътъ щѣлъ да продължи излизането си. И вѣроятно къмъ края на май е излѣзълъ вториятъ брой (запазенъ е третиятъ брой, носящъ дата 5 юний 1876 г.), въ Гюргево, подъ редакцията на Р. И. Бѣлобрадовъ